

roku Sestra 10

mimořádná příloha časopisu **Sestra**

4/VIP zdravotnice

Sestry jsou jedním z pilířů českého zdravotnictví

6/Medailonky

Představení finalistek soutěže Sestra roku a držitelky česného ocenění

12/Sestry roku 2010

Sestry roku 2010 odtajněny

16/VIP hosté

Práce, před kterou smekám

Komplexní servis ve zdravotnictví

Jsou vaší cílovou skupinou lékaři, sestry,
lékárníci nebo pacienti?

Potřebujete pomoci
s komunikací mezi vámi
a vaší cílovou skupinou?

-
- + Edukace
 - + Vydavatelství odborných časopisů
 - + Výroba edukačních materiálů
 - + Organizace eventů
 - + Webové prezentace
 - + Nakladatelství odborné literatury
 - + E-learning
 - + Vydavatelství klientských časopisů
s možností tvorby verze i pro tablety (iPad)
 - + E-mailový i tiskový direct marketing

Bez vás nejsme schopni medicínu dělat

Z pódia reprezentativního pražského Paláce Žofín pozdravil hosty a všechny přítomné sestry, ale i ostatní nelékaře, pečující v danou chvíli o své pacienty po celé republice, také primátor hlavního města Prahy doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc.

Hezký dobrý večer, dámy a pánové, hezký dobrý večer, moje milé sestřičky. Přicházím sem jako primátor, abych vás jménem hlavního města Prahy všechny uvítal na této akci. Mám ale ještě jeden vztah k této akci, který je určitě trochu vážnější než ta moje primátorská funkce, ve které jsem tři měsíce. Celý život jsem pracoval jako lékař, celý život jsem byl obklopen sestrami, obklopen zdravotnickým personálem. V podstatě od dětství, protože jsem se v ordinaci svého otce prakticky narodil. Když mě nevzali na fakultu, byl jsem jeden z vás. Taková ta pomocná sestřička zvaná saniťák. A za ta léta jsem se pochopitelně o vaši profesi a profesi všech zdravotnických pracovníků a nelékařských pracovníků naučil velmi mnoho. Když se dívám po sále, velmi mnoho z vás znám. Profese sester je taková, že bez ní si nedovedu práci lékaře a činnost žádného zdravotnického zařízení vůbec představit. Kdyby lékař neměl svoji sestřičku, neměl by svoji pravou ruku. Kdyby neměl

své sestřičky, neměl by žádné končetiny. Prostě bez vás nejsme schopni medicínu vůbec dělat a za to bych vám chtěl teď velmi poděkovat. Chtěl bych říci ještě jednu věc, trochu osobní, trochu aktuální. Máme za sebou velmi obtížné období. Období, o kterém je možné hovořit jako o období krize systému a možnosti selhání systému. Já bych chtěl velmi, velmi poděkovat všem sestrám, celému zdravotnickému personálu, který v té vypjaté situaci zachoval zdravou hlavu, vydržel na svých místech a vytvářel zázemí pro to, aby jakékoli jednání vůbec mohlo být smysluplné. Děkuji vám. Vaše profese je povolání, které je psychicky a fyzicky náročné. Kdo dokáže v tomto povolání setrvat a dospět až k tomu, že se o něm hovoří jako o Sestře roku, je skutečně mimořádný člověk. Mimořádný psychicky, mimořádný fyzicky a mimořádný i lidsky. Jsem velmi rád, že se s takovými sestrami budu moci dnes znovu seznámit. (red)

doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc.

Informace o Nadaci Dagmar a Václava Havlových VIZE 97

Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 byla založena manželi Havlovými před téměř 14 lety. Za dobu své existence se Nadace věnovala, a stále se věnuje, řadě projektů především v oblasti sociální, zdravotnické, vzdělávací a kulturní.

Příležitostně též organizuje nebo podporuje různé počiny na poli péče o lidská práva a rovněž reaguje na aktuální potřeby společnosti. Menšími finančními částkami Nadace zároveň podporuje, jednorázově i pravidelně, nejrozličnější organizace a jednotlivce, kteří naléhavě potřebují pomoc.

Současné projekty (více informací na www.vize.cz):

- Pražská křižovatka
- Cena Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97
- Fond porozumění
- Podpora vzdělávání
- Včasná diagnóza a prevence rakoviny tlustého střeva a konečníku

- Mikulášský charitativní bazar
- Nadační investiční fond

Včasná diagnóza a prevence rakoviny tlustého střeva a konečníku

Karcinom tlustého střeva je nejčastějším zhoubným onemocněním u nás a jeho výskyt má bohužel stále stoupající trend. Česká republika se také dlouhodobě drží na prvních místech v celosvětovém žebříčku výskytu této zákeřné nemoci. Přesné příčiny tohoto jevu jsou patrně průsečíkem několika civilizačních faktorů, kterými jsou nadváha, nedostatečná fyzická

aktivita, specifická dieta s vysokou konzumací alkoholu a kouření. V případě včasného zachytu tohoto zločinného onemocnění existuje vysoká pravděpodobnost úplného uzdravení.

Snaha lékařů nestačí a je prokázáno, že preventivní programy nabývají na důvěryhodnosti, pokud je prosazují i osoby z jiného prostředí. Tuto skutečnost si uvědomila i paní Dagmar Havlová, předsedkyně správní rady Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97, a po konzultacích s představiteli České gastroenterologické společnosti na konci devadesátých let stanovila společný postup, spočívající zejména ve zprostředkování řady setkání rozhodujících činitelů a shánění finančních prostředků. Výsledkem bylo vyhlášení národního programu založeného na vyšetření stolice a koloskopii v roce 2000. Díky úsilí paní Dagmar Havlové se podařilo získat dotaci v celkové částce 300 000 000 Kč, která umožnila vybavení husté sítě endoskopických pracovišť tak, aby mohla dostát vysokým nárokům preventivního programu. Za sedm let od svého založení se program stal ve společnosti všeobecně známým. Počet vyšetření stolice na krvácení se zvýšil 16krát, počet koloskopií 1,6krát, a stal se tak srovnatelným s počty koloskopií v USA nebo v Německu.

Zásluhou Dagmar Havlové, která projekt Včasné diagnózy a prevence rakoviny tlustého střeva a konečníku založila již v roce 1998, hradí dnes všem občanům nad padesát let test na okultní krvácení v plně vyšší zdravotní pojišťovny.

Program získal také značnou pozornost světové lékařské veřejnosti a odborníci z České gastroenterologické společnosti jej měli možnost opakovaně prezentovat na nejrůznějších vědeckých fórech. Z jejich iniciativy a za účasti paní Dagmar Havlové se v roce 2002 uskutečnilo mezinárodní sympozium ve Vídni obsáhle referované v rakouských sdělovacích prostředcích, jehož se zúčastnili odborníci z patnácti evropských i mimoevropských zemí.

Nadace VIZE 97 se v současné době soustřeďuje zejména na rozvíjení medializace programu (televizní spot, letáky, články v tisku atd.), podporu špičkových pracovišť a propagaci domácích vědeckých projektů vyplývajících z dat získaných v rámci programu. Vedle preven-

tivního programu představujícího prevenci si ce nesmírně cennou, avšak víceméně pasivní, prosazuje Nadace i zdravý způsob života, znamenající ve svém důsledku skutečný pokles tohoto zločinného onemocnění. Současně medializace je i zdůraznění nutnosti aktivního přístupu našich obyvatel k prevenci vůči této nemoci. (red)

Zdravice Mgr. Dagmar Havlové:

Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji vám také já přivítat zde na Žofíně. Jsem velmi ráda, že zde, po roční přestávce, mohu být znovu s vámi a že budu mít dnes opět tu čest jménem Nadace VIZE 97 předat Čestné ocenění za celoživotní dílo v ošetrovatelství. Práce sester, ošetrovatelek a dalšího nelékařského zdravotnického personálu je posláním, kterého si velice vážím, a jsem přesvědčena, že si zaslouží být oceňováno. Neměli bychom zapomínat, že služba nemocným je mnohdy velmi psychicky i fyzicky náročná, a neměli bychom zapomínat ani na to, že každý z nás je alespoň jednou za život pacientem, který potřebuje jejich pomoc. Vzdát hold a poděkovat za tuto usilovnou práci by proto nemělo být výjimkou, ale pravidlem. Dnešní večer však patří nejen vám, finalistkám a vítězkám, ale obecně všem sestram, které pečují o nemocné zodpovědně, obětavě a bez očekávání protislužby. Sestry slouží nám všem, za což jim z celého srdce za nás pacienti děkují. Děkuji za pozornost a přeji hezký večer.

Sestry jsou jedním z pilířů českého zdravotnictví

Byl uzavřen 11. ročník soutěže Sestra roku, kterou po celou dobu sleduje a především podporuje také společnost HARTMANN – RICO. Jak vnímají tuto soutěž, co pro tuto značku sestry představují a jak vidí vývoj českého zdravotnictví? S žádostí o rozhovor na tato témata jsme se obrátili na generálního ředitele společnosti HARTMANN – RICO ing. Ľubomíra Páleníka.

Anketu Sestra roku společnost HARTMANN – RICO podporuje již řadu let. Jakou cestu od té doby z vašeho pohledu urazilo české ošetrovatelství?

Myslím, že se výrazně posunulo. Sesterská péče v českých zdravotnických zařízeních je dnes co do kvality a odbornosti na srovnatelné úrovni se západními zeměmi. Velmi pozitivní je, že sestry mají chuť se vzdělávat, zlepšovat své do-

vednosti a aktivně tak přispívat k postupnému zvyšování kvality zdravotní péče. Každý, kdo si pamatuje situaci v nemocnicích před nějakými 20 lety, musí vidět, jak neuvěřitelně se tato oblast zlepšila.

Jak vnímáte roli sester v dnešním zdravotnictví?
Ono to v několika variantách zaznělo na Žofíně a lze s tím jen souhlasit – sestry jsou jedním

z hlavních pilířů českého zdravotnictví a jejich nezastupitelnost je stále silnější. Odvádějí tvrdou a vysoce kvalifikovanou práci, která pomáhá léčit a zachraňovat lidské životy, stejně jako je tomu v případě lékařů. Zároveň se na ně kladou stále vyšší nároky i v nezdravotnických oblastech, například v komunikaci, managementu či administrativě, a myslím, že se s tím skvěle vyrovnávají, což s ohledem na jejich pracovní podmínky osobně považuji za malý zázrak.

Toto téma je vzhledem k nedávným protestům lékařů asi největší, které české zdravotnictví řeší. Jak se díváte na celou událost dnes, kdy lékaři a vláda našli společný kompromis?

Na to se dívám z několika úhlů pohledu. Jako potenciální pacient jsem samozřejmě rád, že

se podařilo ukončit spory dohodou a k hromadnému odchodu lékařů nedošlo. Věřím, že se na tom významně podepsal i přístup sester, které spory ještě více neprohloubily, i když by na to z hlediska argumentů protestujících lékařů měly stejné právo. Jako ředitel firmy, která v České republice zaměstnává tisíc lidí ve výrobě zdravotnických prostředků, z toho ale radost nemám. Peníze na platy nebyly generovány systémovou reformou, ale půjdou z rozpočtu zdravotnictví. To znamená, že příští roky budou ve znamení výrazných úspor – ných opatření, která se nevyhnou ani našemu byznysu.

Během protestů se ale často upozorňovalo na to, že nemocnice mnohdy nakupují zdravotnický materiál a zařízení za vyšší ceny, než by ve skutečnosti musely. Nejsou tedy úsporná opatření namístě?

Úspory samozřejmě namístě jsou. Aby ale byly skutečně účinné, nestačí pouze seřadit jednotlivé produkty podle ceny a vybírat je podle toho, kolik stojí. Efektivní úspory musí zohledňovat nejen samotnou cenu materiálu či

prostředku, ale také třeba dopad na rychlost a komfort léčby pacienta.

Kudy tedy podle vás vede cesta k efektivnímu řízení nákladů ve zdravotnictví?

To je velmi složitá otázka. Budu-li se držet oblasti zdravotnických prostředků, osobně vidím tuto cestu v trendu porovnávat celkový ekonomický účinek léčby, tzv. HTA (Health Technology Assessment), který se pomalu ve světě prosazuje. Když porovnám klasickou gázu s moderním prostředkem pro vlhké hojení ran, je několikrát levnější. Ale ránu zase vyléčí – pokud vůbec – několikrát pomaleji a pro pacienta i bolestivěji. Tedy dražší prostředek v závěru přinese výrazně nižší vedlejší náklady spojené s hospitalizací, pacient se díky němu může rychleji vrátit do práce atd. Ale z hlediska celkového systému jen toto samozřejmě nestačí. Chceme-li efektivní zdravotnictví, neobejdeme se bez komplexní reformy.

Co byste změnil?

Zcela určitě bych neměnil základní princip, na němž naše zdravotnictví stojí – solidaritu.

Potřebujeme sestry jako skutečné partnery lékařů

Jedním z vážených hostů předávání cen Sestra roku byl také současný ministr zdravotnictví ČR doc. MUDr. Leoš Heger, CSc., který si nenechal ujít příležitost pozdravit přítomné finalistky, hosty večera i všechny zdravotníky pečující o pacienty ve zdravotnických zařízeních ČR. Po krátkém projevu také předal cenu vítězce kategorie Sestra v nemocniční a ambulantní péči Jiřině Špelinové.

„Vážené dámy, vážení pánové, milé sestry, je mi velkým potěšením stát dnes zde před vámi. Pro nás lékaře jste nenahraditelnými pracovními partnery. Mluvíme přitom sice o vás, o sestrách ženách, ale nesmím zapomenout ani na muže, se kterými se v poslední době v této profesi stále častěji setkáváme.

O práci sester jsem se vždycky zajímal, a to již jako dlouholetý ředitel nemocnice, kdy jsem se naučil, že vaše povolání vyžaduje nejen hluboké vzdělání, ale i vysoké pracovní nasazení, které je plné rizik a mimořádně zatížené jak noční prací, tak vysokým fyzickým a psychickým zatížením. Vaší profesi se hluboce vážím a jsem připraven ji nejen dlouhodobě podporovat, ale také dnešní večer ocenit. Věřte mi, že je to však nesnadné.

Jedná se o povolání, kde se pohybuje mnoho profesionálek a profesionálů, proto je těžké vybrat ze 100 tisíc sester jednu, která porotu zaujme svým příběhem, svojí výjimečností a mimořádnou prací, když sestrami je dána vzácná vlastnost – skromnost. Víím, že i zde jsou mezi vámi sestry, které by si rovněž zasloužily nominaci, a také jim bych přál, aby se o jejich aktivitách a zásluhách dozvěděli ostatní.

Jak jsem již zmínil, povolá-

ní všeobecné sestry patří k nejnáročnějším povoláním, nejen po fyzické, ale i po psychické stránce, kdy se každodenní setkávání s bolestí, utrpením a nemocí zákonitě odráží i ve vašem soukromém životě. Navíc vaše povolání není pouze o vlastní péči o pacienta, ale také o dalších povinnostech, především o vzdělávání, které se stalo nedílnou součástí vaší profese.

Ministerstvo si je vědomo nároků, které jsou na vás kladeny, proto se snaží přinést některé změny v zákoně o nelékařských povoláních. Na reformních krocích pracujeme společně s odborníky z jednotlivých povolání a chceme vám usnadnit formality pro získání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu i zlepšit podmínky pro vaši náročnou práci. Chceme docílit toho, aby se honba za kreditními body změnila v opravdový zájem o vzdělávání, aby si sestra mohla vybírat z nabídky vzdělávacích aktivit pro sebe tu nejvhodnější.

Dnes, kdy je situace ve zdravotnictví napjatá a vyhrcoená našťásti již odeznívajícími obavami z odchodu lékařů, bych vám rád poděkoval za vaše pevná rozhodnutí nepřipojit se k výhrůžkám a stát za pacientem a jeho právy. Ve spolupráci s Českou asociací sester jsme již zahájili kroky k navýšení kompetencí sester, neboť se domníváme, že si zasloužíte naši větší podporu. Chceme, abyste byly opravdovými partnery lékařů se samostatnými kompetencemi. Věřím, že se nám podaří vaší profesi ulehčit a dále ji ve spolupráci s vámi povznášet a kultivovat.

Na závěr mi dovolu, abych všem nominovaným sestrami, odborné porotě a vám hostům, kteří jste zde v sále, popřál příjemný večer a nezapomenutelné zážitky.“ (red)

Ing. Lubomír Páleník

Tento princip ale musí být udržitelný. Věřím, že potřebné zdroje může zdravotnictví získat pouze tehdy, začne-li fungovat více – lepší slovo mne nenapadá – byznysově. Jako zajímavý příklad může posloužit nemocnice v Chrudimi, jež jako jedna z prvních využila našich služeb, které nabízíme v rámci projektu HART-MANN Solutions. Jde o servisní systém, který kromě dodávek materiálu zahrnuje i služby na úrovni poradenství a jehož cílem je pomoci zdravotnickému zařízení ušetřit. V Chrudimi jsme jen díky optimalizaci skladového hospodářství a snížení počtu dodavatelů dokázali během jednoho roku snížit provozní náklady jednotlivých oddělení o čtvrtinu a náklady na výkony o pětinu.

Jak daleko jsme od toho, aby se takový manažerský model stal v českém zdravotnictví standardem?

Možná stačí málo. Například upravit financování zdravotnictví tak, aby vzniklo motivační prostředí pro všechny lidi a subjekty, které se v této oblasti pohybují. Výrazně nevyužitý ekonomický potenciál má české zdravotnictví i v nabídce zdravotní péče zahraničním pacientům. Geografická poloha České republiky a vysoká úroveň vzdělání našich lékařů a kvalifikace našich sester nám v tom nahrávají, ale bohužel jsme to dosud nedokázali prodat.

Kde vidíte hlavní důvody, že se to dosud nedaří?

Právě nedávné události ukázaly, že jedním z nich je stávající systém jejich odměňování a dalšího vzdělávání. Dalším nutným předpokladem je také zavedení srovnatelných kritérií pro hodnocení kvality zdravotní péče, jaké jsou na západ od nás běžné. Mám na mysli například důsledný monitoring výskytu nosokomiálních nákaz a průkazné zavádění účinných opatření pro jejich prevenci. Běžné reportované výsledky HAI (Hospital Acquired Infections) hluboce pod úrovní výskytu v USA a západní Evropě ani tak nesvědčí o mimořádné úrovni hygieny v českých a slovenských zdravotnických zařízeních jako spíše o nedostatečné evidenci těchto nákaz. (red)

Marie Čechová

SESTRA V NEMOCNICI A AMBULANTNÍ PÉČI

Marie Čechová

Vrchní sestra, ARO, Nemocnice Znojmo

Po ukončení znojemské SZŠ nastoupila v roce 1973 v tamní nemocnici na ARO, které pomáhala budovat a jehož dnešní podoba je i jejím dílem. V roce 1979 zakončila PSS ARIP. V roce 1989 nastoupila na pozici staniční sestry ARO a po roce se stala vrchní sestrou oddělení. Tuto funkci zastává dosud, s krátkým přerušením v důsledku onkologického onemocnění, které ji naštěstí nezlomilo, naopak přivedlo k další činnosti v oblasti péče o onkologické pacienty. V roce 2002 založila ve Znojmě pobočku o. s. ARCUS a soustředila okolo sebe skupinu nadšenců, kteří se zapojili do edukačního programu pro pacienty a občanskou veřejnost Znojma. Dnes již každoročně pořádaný Mezinárodní onkologický kongres ve Znojmě navazuje na pravidelná setkání zdravotnických pracovníků a občanů, která Marie pod záštitou

sdužení ARCUS několik let organizovala. Toto vše v oslabení nemocí, s perfektním zvládnutím práce vrchní sestry a realizací nových nařízení, vyhlášek a zákonů. Nelehká práce vrchní sestry ARO má svá specifika a vyžaduje kontinuální sebevzdělávání a doplňování kvalifikace, což Marie perfektně zvládá a prosazuje také u svých kolegyní, a i při vysoké fluktuaci personálu ARO dokáže stále držet vysoký standard péče. V rámci nemocnice je členkou Komise pro ošetřovatelství a Komise pro nozokomiální infekce. Zlepšování ošetřovatelské péče a prevence nozokomiálních nákaz jsou tak jejím každodenním úkolem v rámci celé nemocnice. Pracuje s obdivuhodným elánem a nasazením a je vždy připravena vyslechnout a poradit. Zdravotnictví funguje díky úsilí a obětavé práci takových lidí, jako je paní Marie a nominace do soutěže je i poděkováním jejích kolegů.

Marta Křížová

Marta Křížová

Sestra, podiatrická ambulance, IKEM, Praha

Její jméno je spojeno s oborem podiatrie. Zasloužila se o rozvoj tohoto oboru v ČR a pomáhala jej posunout na mezinárodní úroveň. Jako první v republice se před 20 lety spolu s lékaři podílela na založení podiatrické ambulance. Počet ošetření na podiatrii za tu dobu narostl z ojedinelých případů na 8000 za rok. Také proto pomohla vyškolení další odborníky a rozšířit počet podiatrií v ČR na 32. Vlastní vzdělání si rozšiřuje účastí na zahraničních kongresech a stážích. Získané zkušenosti poté uplatňuje u nás, např. techniku kontaktní fixace pro léčbu diabetické nohy. Absolvovala SZŠ v Rumburku, obor dětská sestra, a až do nástupu na MD působila v oboru jako sestra u lůžka a poté v ambulanci. Po návratu do zaměstnání pracovala v kožní ambulanci a následně na plicním lůžkovém oddělení, později v plicní ambu-

lanci. Po druhé mateřské pracovala jako geriatrická sestra. Od roku 1991 působila na poloviční úvazek na lůžkovém plicním oddělení Nemocnice Na Bulovce a vedle toho se zapojila jako první podiatrická sestra do péče o pacienty se syndromem diabetické nohy v Centru diabetologie IKEM. V roce 1995 byla přijata na plný úvazek. V průběhu let dokončila PSS v oborech Ošetřovatelská péče a Ošetřování, léčení a edukace diabetiků a získala licenci jako pedikérka. Jako zástupce sester působí ve výboru Podiatrické sekce České diabetologické společnosti a je odborným garantem CK pro všeobecné sestry v podiatrii v ČR. V tomto kurzu školí až 30 sester ročně z celé republiky a je to jediný způsob odborného vzdělávání pro sestry v tomto oboru. Na její každodenní práci v podiatrické ambulanci pak navazuje v odpoledních hodinách preventivní ošetřování komplikovaných pacientů.

Jiřina Špelinová

Jiřina Špelinová

Vrchní sestra, kardiologické oddělení, Pardubická krajská nemocnice, a. s.

Na sklonku roku 2004 se dozvěděla o katastrofě, která postihla jihovýchodní Asii zemětřesením a vlnou tsunami. Okamžitě kontaktovala kamaráda-zdravotníka s návrhem odjet pomáhat ošetřovat zraněné. Za pár dní již odletěli na Srí Lanku se sto kilogramy zdravotnického materiálu a léků. Na dálku pak s kolegy spolupracovali s humanitární organizací ADRA ČR. Po měsíčním pobytu nakonec ve dvou ošetřili přes 15 tisíc zraněných. Pracovali i na území Tamilských tygrů, radikálních bojovníků za svobodu, kam se místní zdravotníci neodvážili. Jako vrchní sestra má pracovních povinností nepřeberně, a dovolenou by tak měla využít k odpočinku a načerpání sil. Ona ale opakovaně jezdí na humanitární mise do Keni, kde

ADRA vybudovala na západě země zdravotnické zařízení Itibo, poskytující péči téměř 60 tisícům nejchudších obyvatel. Kromě péče o pacienty s běžnými onemocněními zde pečují o nemocné s tyfem, meningitidou, zápalu plic, pomáhají rodičkám, ošetřují poranění po útocih mačetou či způsobená napadením zvěří. Ošetřuje, pomáhá a hospitalizovaným sirotkům nahrazuje matku. Závěrem z nominačního dopisu: „... právě obětavost a ochota pracovat nad rámec svých pracovních povinností a v odlišných, mnohdy zdraví či život ohrožujících podmínkách, patří k nominaci do této soutěže. Pomáhá v místech, odkud jiní odcházejí... Pomáhá nemocným a zraněným, ale i místnímu personálu, který učí novým metodám ošetřování. Je úžasné znát člověka, který plně dostal absolventskému slibu pomáhat zraněným a nemocným, a navíc šíří po světě skvělé jméno českého zdravotnictví a českých sester.“

Ivana Blahutová

*Všeobecná sestra,
Centrum sociální a ošetrovatelské pomoci, Praha*

Za svůj profesní život působila jako sestra na novorozeneckém oddělení, obvodní dětská sestra, sestra v jeslích, v domově důchodců, na zubním oddělení, v chirurgické ambulanci, v léčebných lázních a poslední léta se věnuje práci sestry v domácí péči. Citujme z dopisu navrhovatelky: „...spolupracujeme od roku 2004. Hned jsem si všimla její obětavosti, zkušenosti, spolehlivosti a poctivosti. Vynikala mezi ostatními nevšedním přístupem k pacientům. Poslední dobou jsem právě pro ni vybírala obtížnější případy a také komunikativně obtížné zvládnutelné osoby i rodiny. Všech úloh se zhostila s přehledem.“ Starala se např. o 96letou opuštěnou ženu, která se v průběhu vánočních svátků zdravotně zhoršila a vzhledem k její téměř úplné

hluchotě s ní byla i obtížná komunikace. Jako by předem tušila, navštívila klientku neplánovaně o svátcích a našla ji bezvládnou na zemi s hematomem v obličeji. Díky jejímu zásahu byl lidský život zachráněn. V jiné rodině chodila pravidelně převazovat pacientovi chodidla po amputaci všech prstů pro diabetickou angiopatii. Při jedné z návštěv ale musela řešit i akutní CMP s ochrnutím manželky pacienta. Mimo nutné ošetření zajistila také chod domácnosti, postarala se o psa, vyhledala příbuzné... Poslední citovaný případ popisuje zásah u pacientky rehabilitující po zlomenině krčku. Při jedné návštěvě si všimla, že paní se pro bolest na nohu nepostaví. Zjistila, že žena upadla na nemocnou stranu, a správně popjala podezření na opětovnou zlomeninu. Podle slov navrhovatelky je člověk moudrý, skromný, obětavý, lidský a laskavý, reaguje pružně a se zdravým selským rozumem.

Ivana Blahutová

Ludmila Kadlecová

*Všeobecná sestra, Domov pro seniory,
příspěvková organizace Luhačovice*

V luhačovickém domově pro seniory působí od jeho založení v roce 1995. Je členkou pracovní skupiny pro tvorbu Standardů kvality sociálních služeb, aktivně spolupracovala na tvorbě ošetrovatelských standardů a jejich zavádění do praxe a vede pracovní tým pro oblast ergoterapie. Díky ní se ergoterapie stala pro uživatele domova nepostradatelnou součástí života, pomáhá jim zaplnit čas, zapomenout na bolesti a smutek, vede k pocitům radosti a prožitkům z aktivního klidného stáří. Plány ergoterapie připravuje s ohledem na zdravotní stav a fyzické možnosti klientů, přizpůsobuje je ročnímu období a aktuální kulturní a společenské nabídce lázeňského města. Některé z aktivit se pro zájem klientů staly tradicí – posezení s hud-

bou, čtení z tisku, sportovní turnaje, výlety, návštěvy koncertů, lázeňských pramenů a další. Spolupracuje s RHB sestrou při rehabilitaci, muzikoterapii, taneční terapii, asistuje při canisterapii apod. O jejím mimořádném přístupu ke klientům svědčí výjimečné akce. Zorganizovala např. výlet pro 6 klientek do 30 km vzdálené obce při příležitosti návštěvy britského následníka trůnu prince Charlese, pomohla jedné z klientek ke splnění osobního snu – vidět na vlastní oči papeže Benedikta XVI. při jeho návštěvě v Brně, podniká se skupinkou klientů opakované týdenní rekreační pobyty v přírodě. Posledního z těchto pobytů se zúčastnila i 91letá klientka na invalidním vozíku. Od doprovodu klientů vyžaduje takový týdenní pobyt skutečně mimořádné nasazení. Za svou práci získala v loňském roce ocenění Pracovník roku v sociálních službách Zlínského kraje.

Ludmila Kadlecová

Jiřina Marešová

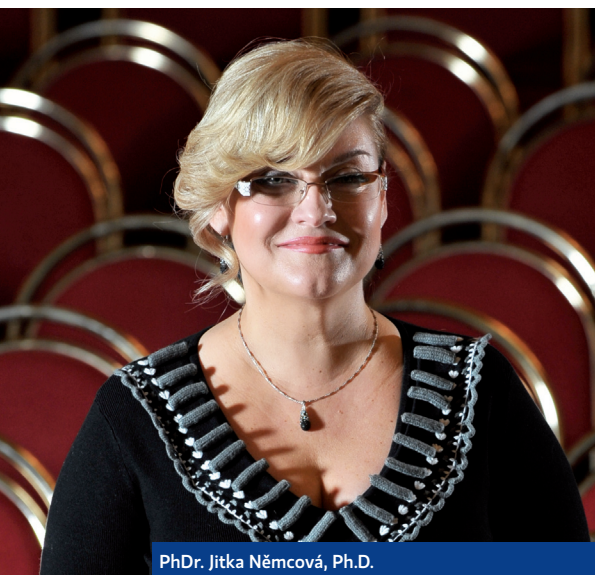
*Vedoucí úseku, tzn. staniční sestra,
Domov se zvláštním režimem, Domov důchodců Žďár p. o.*

Navrhovatele vedla k nominaci její práce, kterou v rámci jejich organizace odvádí již 13 let a v poslední době především v registrované službě domova se zvláštním režimem. Na pozici vedoucí úseku působí déle než půl roku a pod jejím vedením se zde podařilo stabilizovat tým kvalitních pracovníků, došlo k výraznému zkvalitnění služby – k jejímu lepšímu nastavení pro uživatele, vytvoření příjemného prostředí, začala pravidelná setkávání ve smyslu „kavárniček“, odpoledne s filmem pro pamětníky, na základě jejího nápadu byl vytvořen pietní koutek pro předávání věcí pozůstalým apod. Má vysokou míru osobní statečnosti, zodpovědnosti a schopnosti rychle se rozhodovat a řešit situace, kdy ostatní utíkají, dělají, že nevidí, anebo mají

jen strach, aby něco nepokazili. Příkladem je její pomoc při vyprošťování a resuscitaci ženy, těžce zraněné při nehodě dvou osobních automobilů, která se stala v časných ranních hodinách v říjnu 2010, a kdy to byla právě ona, kdo zastavil a snažil se zachránit lidský život. Do práce ten den přijela pozdě, ale o důvodu svého zpoždění se nešířila. V rámci volného času se věnuje činnosti v Odborovém svazu zdravotnictví a sociální péče, kde byla dne 25. 11. 2010 potvrzena do nejvyššího orgánu svazu, výkonné rady za kraj Vysočina. Citujme závěr nominačního dopisu: „Myslíme si, že takoví lidé jsou výjimeční a je jen dobře, že jsou mezi námi. Nevěděli jsme, jak její práci i ji samotnou jako člověka ocenit, a proto jsme se ji rozhodli nominovat do soutěže. I kdyby nevyhrála, pro nás je ne Sestrou roku, ale sestrou s velkým S, a jsme rádi, že pracuje právě v našem domově a my pracujeme s ní.“

Jiřina Marešová

PhDr. Jitka Němcová, Ph.D.

PhDr. Jitka Němcová, Ph.D.

*Prorektorka pro pedagogickou činnost,
Vysoká škola zdravotnická, o. p. s., Praha*

Vystudovala SZŠ v Olomouci, poté pracovala jako sestra na různých úsecích ambulantní péče. Od roku 1991 se již intenzivně věnuje vzdělávání sester a působila např. jako vedoucí PS na SZŠ, gestor zdravotnického školství na MŠMT, ředitelka VZŠ, odborný asistent na VŠ a dnes zastává funkci prorektorky pro pedagogickou činnost na VŠ. Sama se celou tu dobu vzdělává, vystudovala obor pedagogika – péče o nemocné na FF UK, rigorózní a disertační zkouškou ukončila studia oboru ošetrovatelství na bratislavské Vysoké škole zdravotnictví a sociální práce sv. Alžběty. Je autorkou vysokoškolských skript, odborných článků, vede odborné praxe studentů, semináře k závěrečným nebo bakalářským pracím, v posledních letech vede a opouje

bakalářské, magisterské, rigorózní i disertační práce a také působí jako školitel doktorandů, vede pedagogické praxe budoucích pedagogů zdravotnických škol. S jejím jménem je spojeno více než 67 ohlasů v domácích a 35 ohlasů v zahraničních publikacích, účastní se tuzemských a zahraničních konferencí, kde je často členkou vědeckých i organizačních výborů, absolvovala zahraniční stáže a pestrá je i její grantová činnost a účast na vědeckovýzkumných projektech. V roce 2009 byla uvedena v encyklopedii osobností Who is... a roku 2005 byla finalistkou soutěže Manažer roku. Aktuální je dnes její návržení na jmenování docentkou v oboru ošetrovatelství. Citujeme z průvodního dopisu: „Na akademické půdě se vždy snažila vytvořit inspirativní prostředí a podmínky k výuce, byla studentům i spolupracovníkům rádcem, ochráncem a pomocníkem...“

Jitka Pancířová

Jitka Pancířová

*Globální manažerka kvality pro dialyzační střediska,
B. Braun Avitum – dialyzační střediska, Praha*

Poukončení studia SZŠ v Praze nastoupila do Dialyzačního střediska Strahov, VFN Praha. Od začátku se aktivně zapojovala do klinických studií a ověřování účinnosti eliminačních metod v praxi. O výsledcích referovala na mezinárodních konferencích Evropské asociace dialyzačních a transplantačních sester/Evropské asociace renální péče (EDTNA/ERCA). V letech 1997 až 2003 byla v rámci této organizace zastupujícím členem pro ČR. V roce 2003 byla přeznamenána do Výkonného výboru EDTNA/ERCA a jmenována na pozici President Elect. Od roku 2006 vykonávala po tři volební období funkci prezidentky EDTNA/ERCA. Vždy se snažila zapojovat české sestry do mezinárodních výzkumných projektů, průběžně v rámci přednáškové činnosti v za-

hraničí informovala o klinických standardech ošetrovatelské péče v nefrologii, hygienických standardech, seznamovala s výsledky multicentrických výzkumných projektů zaměřených na cévní přístupy apod. Nyní zastává post Immediate Past President & Executive Director, je evropským koordinátorem projektu zaměřeného na tvorbu environmentálních směrnic pro dialýzu a projektu věnovaného přípravě směrnic pro kanylaci cévního přístupu pro dialýzu. Zároveň reprezentuje EDTNA/ERCA v European Kidney Health Alliance. Souběžně se svými mezinárodními aktivitami pracuje v dialyzačních střediscích jako globální manažerka kvality certifikovaných středisek v deseti zemích. Na mezinárodní úrovni tak prezentuje nefrologické ošetrovatelství, realizuje výzkumné a vzdělávací projekty, do kterých zapojuje i sestry z ČR.

Mgr. Jiřina Tučková

Mgr. Jiřina Tučková

*Asistentka náměstkyně pro ošetrovatelskou péči,
FN v Motole, Praha*

Již od ukončení SZŠ je věrna jednomu pracovišti, kam nastoupila jako dětská sestra na lůžkovou část dětské kliniky. Po přechodu na dětské ARO začala objevovat další rozměr pomáhající profese, zaškolování nových sester. Zvyšování jeho úrovně jí umožnilo i absolutorium PSS v oboru ARIP. V roce 1994 byla přednostou kliniky podle vzoru z USA jmenována sestrou školitelkou. Na plný úvazek se věnovala novým sestrám, především absolventkám při vstupu do praxe. Jako historicky první sestra školitelka neměla lehké postavení a ani velké možnosti odkud čerpat, proto si sama pořizovala zahraniční publikace, s jejichž pomocí připravovala nové pracovní materiály, metodické pokyny a návody postupů. To vše 15 let před ministerským vydáním metodického pokynu k rea-

lizaci a ukončení adaptačního procesu pro NLZP. Spolupracovat začala s VZŠ při praktické výuce sester a IDVPZ (NCO NZO), v PSS ARIP, kde působí dodnes. Více než 20 let publikuje, zpracovává učební skripta, podílí se na přípravě učebních textů, recenzuje odborné články, přednáší, podílí se na výuce v postgraduálním studiu. Od roku 1996 pořádá v nemocnici semináře KPR, které 8 let vedla sama. Vedle činnosti sestry školitelky zastávala také pozici staniční sestry na dětském ARO, absolvovala bakalářské studium na 3. LF UK v Praze. Po 30 letech práce u lůžka nastoupila do útvaru náměstkyně ošetrovatelské péče, ukončila magisterské studium na FHS UK. Od roku 2005 úspěšně akreditovala 5 vzdělávacích programů, získala grant MZ ČR na projekt vzdělávání sester v intenzivní péči, je externím členem akreditační komise MZ ČR, vzdělává další školitelky atd.

Anna Chrzová

Odborný garant vzdělávání pro nelékařské zdravotnické pracovníky VFN v Praze, předsdkyně Sekce managementu ČAS

Profesní život spojila s ošetrovatelstvím a jeho rozvojem. Po absolutoriu zdravotnické školy v Praze nastoupila do Všeobecné nemocnice, dnes VFN, které zůstala věrna dodnes. Během svého působení na III. interní klinice prof. Pacovského měla možnost navštěvovat semináře pro sestry a seznámit se s řadou sesterských aktivit. Marta Staňková, pozdější první docentka, jí doporučila přednášet a publikovat a záhy se obě staly spolupracovnicemi ve VFN i na 1. LF UK. Po několikaleté práci u lůžka dostala nabídku vytvořit nové oddělení pro sestry absolventky s cílem pomoci jim aplikovat teoretické znalosti do praxe a umožnit kvalitní zapracování. Vždy je učila zamýšlet se nad sebou, nad motivací k práci a jejím dalším směřování. V nových sestrách se snažila rozvíjet pocit hrdosti na tuto profesi a podílela se na zvyšování prestiže ošetrovatelství. Stala se také staniční sestrou a posléze i zástupkyní vrchní sestry kliniky a později sama tuto funkci mnoho let zastávala. Po úspěšném konkurzním řízení působila v letech 1990 až 2010 na pozici hlavní sestry VFN, kdy přesvědčila vedení o nutnosti rozvoje ošetrovatelství. Absolvovala také první vzdělávací kurz pořádaný organizací HOPE, zúčastnila se studijního pobytu ve Francii. Ve VFN se jí postupně podařilo rozvinout různé formy vzdělávání sester, plošně sjednotit přístup sester k pacientům a metody ošetrování a vytvořit nový systém řízení nelékařů. Stále se věnuje oblasti vzdělávání, seznamuje se s novými metodami doma i v zahraničí, které aplikuje do praxe. Opakovaně byla zvolena do vedení ČAS, později se však rozhodla přejít k vybudování Sekce managementu. Je garantem výuky specializačního vzdělávání v Organizaci a řízení, lektorkou a konzultantkou vzdělávání v managementu. Přednáší v certifikovaných kurzech Leadership a management ve zdravotnickém zařízení, Vyjednávání a v kurzu zvládání náročných situací. Přednáší i laické veřejnosti, aby nemocní i zdraví pochopili, jak důležitá a krásná je práce sester.

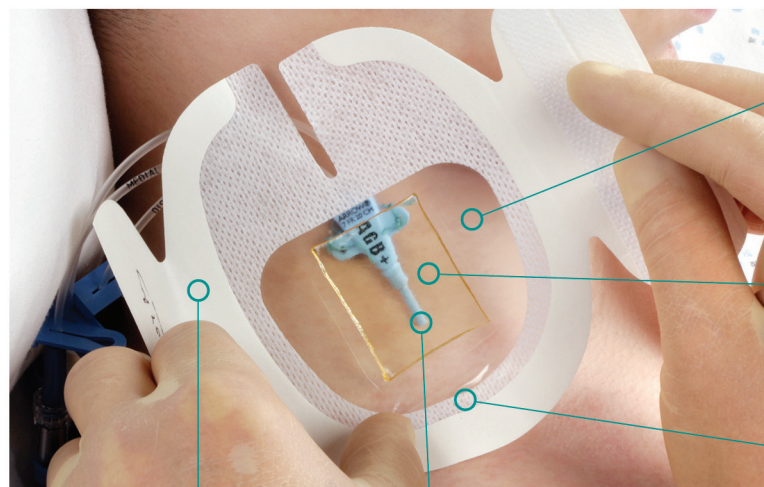

Anna Chrzová

3M™ Tegaderm™ CHG

Filmové i.v.krytí s chlorhexidin glukonátem

Antimikrobiální krytí Tegaderm CHG představuje nejvyšší standard péče v oboru ochrany místa zavedení i.v.vstupů. Kombinuje antimikrobiální aktivitu CHG a transparentní a spolehlivý filmový materiál Tegaderm. Jednoduchá aplikace, spolehlivá adheze, účinná redukce rizika infekce.

Proužky sterilní náplastí

- Všestranné a snadno použitelné
- Předtištěné štítky pro dokumentaci výměny krytí a označení převazu

Okolí katetru

- Gelový polštářek dokonale obemkne katetr a sleduje i jemné kontury
- Přilnavost polštářku pomáhá stabilizovat katetr a redukuje jeho pohyb
- Tvar krytí a zářezy pomáhají předejít předčasnému odloučení krytí při působení hmotnosti katetru a hadiček

Transparentní film Tegaderm

- Slouží jako bariéra proti mikroorganismům, včetně nejčastějších původců infekcí krevního řečiště
- Umožňuje permanentní vizuální kontrolu místa vpichu a okolí
- Hypoalergenní materiál, netraumatizuje pokožku, komfortní pro pacienta
- Polopropustný materiál, optimální výměna plynů a odpařování vlhkosti z pokožky

Gelový polštářek s CHG

- Unikátní složení zahrnující vodu, polymery a 2% chlorhexidin glukonát
- CHG je okamžitě a neustále k dispozici díky gelové formě a vlhkosti pokožky
- Absorbující gelový polštářek CHG chrání před infekcí dokonce i za přítomnosti krve, fyziologického roztoku nebo exsudátu

Okraje z netkané textilie

- Vyztužené okraje a zářezy pomáhají omezit zvedání okrajů a podporují lepší přilnutí okolo katetru
- Zvyšují kvalitu a trvanlivost přilnutí
- Aplikační rámeček usnadňuje manipulaci s krytím
- Jednoznačný design krytí eliminuje riziko chybné aplikace

3M Česko, spol. s r.o. tel.: 261 380 111 www.3M.cz/TegadermCHG

FOTOREPORTÁŽ

PŘÍPRAVA NA VEČER

Odpoledne v duchu generální zkoušky.

Poslední zkrášlovací úpravy...

GALAVEČER 22. ÚNORA 2011

...a hvězdy večera jsou připraveny.

NOMINAČNÍ VEČER

Vypněte své mobilní telefony, za chvíli začínáme!

Tak kolego, která myslíte, že zvítězí?

Nervy finalistkám pracují na plné obrátky...

Trochu zpěvu a tance před vyhlášením.

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ

Předsedkyně poroty J. Marečková již výsledky zná.

L. Heger a J. Kočárek s finalistkami první kategorie.

Finalistky druhé kategorie s J. Procházkou a D. Kafkou.

Poslední finalistky s D. Juráskovou a Z. Kabelkou.

Držitelka čestného ocenění A. Chrzová.

M. Čechová s D. Hurtou, B. Svobodou a J. Novákovou.

Nečekaná, ale o to příjemnější návštěva Václava Havla potěšila nejen finalistky.

FOTOREPORTÁŽ

V. Havel s manželkou a K. Moravcovou

S. Býma, J. Žaloudík a J. Měšťák

Pro hosty byl připraven slavnostní raut...

...a víno na přípitek.

I. Blahutová a D. Jurásková

Zábava pokračovala v rytmu diska.

Vítězná noční jízda Prahou v luxusní limuzíně a se šampaňským.

Hamleti bavili společnost do pozdních nočních hodin.

BIOPTRON
LIGHT THERAPY SYSTEM By Zepter Group

**CERTIFIKOVANÝ
lékařský přístroj**

- ✓ **zmírňuje** bolesti zad a kloubů
- ✓ **pomáhá** při léčbě akné a ekzémů
- ✓ **urychluje** hojení tkání

www.zepter.cz e-mail: bioptron@zepter.cz tel.: 311 331 888

Sestry roku 2010 odtajněny

V úterý 22. února 2011 se sál pražského Žofína opět po roce zaplnil zdravotníky a dalšími hosty, kteří se zde sešli u příležitosti předávání cen XI. ročníku soutěže Sestra roku. Porota v čele s PhDr. Janou Marečkovou, Ph.D., děkankou Fakulty zdravotnických věd Univerzity Palackého v Olomouci, měla tradičně nelehký úkol, kterého se však, jak jinak, zhostila se ctí.

Vítězkou v kategorii Sestra v nemocniční a ambulantní péči se stala **Jiřina Špelinová**, vrchní sestra kardiologického oddělení Pardubické krajské nemocnice, a. s.

Stala jste se Sestrou roku... Co pro vás toto vítězství znamená? Jaké byly bezprostřední pocity?

Je to pro mne velká pocta a velmi si toho vážím. Povolání sestry není jen posláním, je to i psychicky a mnohdy i fyzicky náročná práce. Jsem opravdu dojatá a šťastná a doufám, že svoji profesi, kterou mám velmi ráda a je mi vším, budu moci vykonávat dále se stejným zájmem. Budu se snažit využít svých možností a znalostí a nadále pomáhat při budování zdravotnického střediska v Itibu, které je pro mne srdeční záležitostí.

Co bylo hybnou silou, která vás přiměla zajistit během několika málo dní zdravotnický materiál a léky a odjet pomáhat na Srí Lanku?

Po zhlédnutí otřesných záběrů zemětřesení s tsunami ze Srí Lanky to byl okamžitý nápad. Chuť pomoci byla silnější než strach o svůj

vlastní život. V prvním momentě se můj kamarád Aleš Bárta snažil kontaktovat nějakou humanitární organizaci, ale bez úspěchu. Rozhodli jsme se tedy odletět na vlastní pěst. Až v den odletu nás kontaktovala humanitární organizace Adra, která nám poskytla záštitu.

Bylo obtížné zajistit potřebný materiál a z jakých finančních zdrojů jste čerpali?

S Alešem jsme domluvili podrobnosti a i přesto, že byl konec roku, a ještě k tomu víkend, takže všechny lékárny měly zavřeno, se nám podařilo v pohotovostní lékárně v Hradci Králové sehnat potřebný zdravotnický materiál. Při cestě na letiště jsme ještě nakoupili plyšáky pro děti, lízátko a nějaké sladkosti. Část zdravotnického materiálu byla placena z našich zdrojů a část proplatila Adra, která nám i během mise na Srí Lance zajistila letecky další potřebný zdravotnický materiál. Hračky a sladkosti byly hrazeny pouze námi.

Nebojíte se při cestách o své zdraví či bezpečí?

Samozřejmě že strach jsme měli, ale v prvním momentě jsme o něm nepřemýšleli. První šok a informace o neštěstí v Asii vystřídala chuť pomoci a na nějaké obavy nebyl čas. Zpětně si ale uvědomuji, jaký asi o nás museli mít strach naše rodiny a kamarádi. Ale ani v Čechách člověk nikdy neví, s jakou nemocí se potká a v naší profesi to platí dvojnásob. Věřím na osud, že pokud se má něco stát, stane se to bez ohledu na to, zda doma nebo za hranicemi.

Při svých cestách vidíte mnoho lidského neštěstí. Máte také nějaké radostné zážitky?

Nejvíce mě zasáhla chudoba a bezmoc místních obyvatel v Keni. Neutěšená situace tam bohužel stále trvá, ale pokud se nám podařilo rozzářit něčí oči, a já myslím, že ano, tak jsem za to velmi ráda a naše pomoc měla cenu. Když zachráníte lidský život, když dáte popálenému dítěti plyšovou hračku, když odrodíte černošské miminko, jejich oči jsou vám odměnou a na všechno zlé okolo zapomenete. To je ten impuls, který člověka nutí pokračovat a dává smysl jeho práci.

Opakovaně jezdíte pomáhat do Keni, a to v době své dovolené. Kdy odpočíváte?

Pokud mám volný víkend, odpočívám se svojí maminkou a svými kocourky na zahradě v rodné vesničce Vápenný Podol. A protože miluji teplo, občas si dopřeji i odpočinkovou dovolenou u moře, kde čerpám sílu a energii.

Jak se dívá na tuto vaši aktivitu váš zaměstnavatel, kolegové, rodina?

Mám obrovské štěstí, že mě všichni podporují. Pomáhají mi organizovat i sbírky hraček. Moje rodina je už na mé samaritánské sklony zvyklá a všemožně mě podporuje, protože ví, že pomáhat druhým byl vždy můj sen. Obrovský podíl na mé chuti pomáhat druhým má však nejen rodina, kamarádi a kolegové, ale zejména paní učitelka Jaroslava Bredová ze zdravotnické školy v Havlíčkově Brodě, která mě naučila, že pokud není profese vykonávána srdcem a na 100 %, je veškerá snaha být dobrým člověkem a dobrou sestrou marná. Samo nepříjde nic, musíme chtít. Tímto bych chtěla všem těmto lidem poděkovat za jejich podporu a slíbit, že budu pokračovat ve své práci a pomáhat tak jako dosud.

Jiřina Špelinová

Ludmila Kadlecová

V kategorii Sestra v sociální péči se na první příčce umístila **Ludmila Kadlecová**, všeobecná sestra z Domova pro seniory, p. o., Luhačovice.

Na střední zdravotnické škole jste studovala obor dětská sestra. Nechybí vám nyní práce s dětmi?

Práce s dětmi mě vždy přitahovala, proto jsem zvolila povolání dětské sestry a po maturitě přijala práci v Kojeneckém ústavu (KÚ) Luhačovice. V roce 1995 provoz KÚ skončil, budova se zrekonstruovala na Domov důchodců a stávajícímu personálu byla nabídnuta práce zde. I když to byla velká změna v profesní práci, zůstala jsem Luhačovickým věrná. A musím říci, že nelituji. Zkušenosti získané v KÚ pod vedením MUDr. Damborské mě provázejí dosud. Její slova „je-li spokojený personál, jsou spokojeni i ti, o které pečujeme“, jsou pravdivá stále. Ať pečuji o děti či seniory, práce mě stále baví a naplňuje.

Profese nelékařských zdravotnických pracovníků u nás není vysoce ceněná jak finančně, tak společensky. Čím je právě pro vás zajímavá?

Finanční ocenění je celostátně dlouhodobý problém. Pokud se chcete věnovat této profesi, nemůžete se upnout jenom na finanční ohodnocení. V posledních letech vnímám velkou aktivitu sester. Věřím, že zviditelnění práce sester, třeba i díky soutěži jako je tato, povede ke zvýšení prestiže nelékařských zdravotnických povolání.

V Domově pro seniory zajišťujete ergoterapeutické aktivity. Které z nich jsou mezi klienty nejoblíbenější?

Po 16 letech ergoterapeutické práce se již některé z aktivit staly tradicí – posezení s hudbou, sportovní turnaje, výlety do okolí, návštěvy koncertů, fašanky, turistické vycházky. Nejvíce navštěvované jsou muzikoterapie, společenská setkání spojená s hudbou, tancem a občerstvením.

Co jsou to fašanky?

Fašank je lidová veselice, kterou vrcholí masopustní období. Zpravidla v sobotu nebo v pondělí 6 týdnů před Velikonocemi prochází vesnicí veselý průvod masek s hudebním doprovodem. Po fašanku následuje v úterý „pochovávaní basy“ jako symbolu zábavy a veselí. Popeleční středou začíná postní doba, příprava na Velikonoce. Také v našem domově si připravují klienti masky. Masky za doprovodu „vozembouchu“ obcházejí všechny přítomné zaměstnance, klienty, kteří zůstali na pokojích i místní obyvatelé v okolí domova. Klienti se ve svých vzpomínkách ještě dlouho vracejí k této události.

Kde čerpáte inspiraci a náměty na aktivity, které připravujete pro seniory?

Vycházím z podnětů a přání klientů. Aktivity připravuji s ohledem na roční období a zdravotní stav seniorů. Sleduji nabídku kulturních a společenských akcí města Luhačovice, hledám na internetu, sleduji zprávy v tisku, rozhlasu, televizi. Z nápadů, myšlenek a požadavků sestavu-

ji týdenní, měsíční a půlroční plány. Díky nim jsou klienti seznámeni s připravovanou činností a mohou si najít čas na to, co je zajímavé.

Práce v domově pro seniory je náročná jak fyzicky, tak časově. Nezasahuje vám vaše práce do soukromého života?

Do určité míry ano. Nemálo aktivit se koná o víkendech, svátcích, po večerech – jako návštěvy divadel, plesů, koncertů, otvírání pramenů, sváteční programy, výlety, rekreační pobyty. Ale manžel si už zvykl a syn je dospělý.

Neměla jste někdy chuť zdravotnictví opustit a věnovat se jiné profesi?

Touto myšlenkou jsem se nikdy nezaobírala. I když je práce náročná, mám ji ráda a neumím si představit, že bych dělala něco jiného.

Co pro vás cena Sestra roku znamená? Myslíte, že bude mít nějaký vliv na vaši práci a na vás osobně? Kdo další bude sdílet vaši radost?

Ocenění mne překvapilo a velmi potěšilo. Raduji se nejen já, ale i celá moje nejbližší rodina a kolektiv spolupracovníků. Všichni, kteří mě podporovali na pražském Žofíně (mamin-ka, syn s manželkou, vrchní sestra, dlouholetá profesní přítelkyně a paní ředitelka), se radovali spolu se mnou a prožili jsme krásný a nezapomenutelný večer. Beru to jako ocenění práce celého Domova, které bych nemohla získat bez jejich podpory a spolupráce.

Cením si, že mi byla dána velká důvěra ze strany vedení, abych se této práci mohla plně a samostatně věnovat. Odměnou jsou spokojení klienti, kteří vědí, že to s nimi myslíme upřímně.

Jitka Pancířová

Ocenění Sestra roku ve výzkumu a vzdělávání získala **Jitka Pancířová**, globální manažerka kvality pro dialyzační střediska, B. Braun Avitum – dialyzační střediska v Praze.

Jste vítězkou kategorie, která zdůrazňuje fakt, že sestra je vysoce odborným a nezastupitelným článkem jak v péči o pacienty, tak i ve zvyšování její úrovně. Co jste v této chvíli prožívala?

Vítězství si nesmírně vážím, je to pro mne velká pocta a chápu to tak, že práce sestry má smysl a hodnotu. Tento titul vnímám jako ocenění nejen mé osoby, ale celého týmu. Rozhodně bych chtěla v této souvislosti zmínit vynikající pracovní zázemí, což je klíčové, a velký dík pochopitelně patří také řadě spolupracovníků, kteří se podílejí na výzkumu a vzdělávání včetně Nefrologické sekce ČAS.

Nenech náhodu,
aby ti plánovala
život

Moderní antikoncepce.

Bayer HealthCare

více informací na
www.antikoncepce.cz

Od počátku svého působení ve zdravotnictví se věnujete nefrologii a problematice dialyzovaných pacientů. Co činí tento obor atraktivním?

Nefrologie je relativně mladý obor, nicméně velmi dynamický a svým způsobem specifický. Každý pacient zařazený do dialyzačního programu dochází na dialyzační středisko třikrát týdně na 4–5 hodin, a to po dobu několika let. Během této doby se vytvoří velmi zvláštní vztah mezi pacienty a zdravotnickým personálem a právě v tom je práce na dialyzačním středisku odlišná od jiných pracovišť. K atraktivitě nefrologie jistě přispívá dostupnost sofistikovaných zdravotnických přístrojů a fakt, že je tento obor multidisciplinární. Dialyzační střediska jsou ukázkovým příkladem týmové práce.

Co byste ve své dosavadní kariéře označila za nejvýznamnější?

Každý pracovní úkol je pro mne důležitý, musí být správně splněn a svým způsobem je významný, protože mě profesně posunuje dál. Nejvýznamnější součástí mého profesního působení je bezesporu dobrovolné aktivní zapojení do projektů a později i managementu EDTNA/ERCA (Evropská asociace dialyzačních a transplantačních sester/Evropská asociace renální péče). V roce 2003 jsem byla zvolena do výkonného výboru této asociace, v letech 2006–2009 jsem po tří volební období vykonávala post prezidentky EDTNA/ERCA, v současné době zastávám post Immediate Past President & Executive Director.

Většiny životních úspěchů nelze dosáhnout bez vlastního přičinění. Kdy jste v souvislosti s vaší profesí musela vynaložit nejvíce úsilí?

Souhlasím, bez vynaloženého úsilí to v žádném případě nejde. I tato odpověď se bude týkat mého profesního působení v EDTNA/ERCA. Není vůbec jednoduché uspět na mezinárodní úrovni, a to bylo právě to období, kdy jsem musela vynaložit mnoho úsilí a dokázat, že české

sestry jsou inteligentní, vzdělané, zodpovědné, nechybí jim entuziasmus, umějí improvizovat a je potřeba s nimi počítat pro mezinárodní projekty. Nakonec se ukázalo, že se české nefrologické sestry zapojují daleko intenzivněji do evropských vzdělávacích a výzkumných projektů než sestry z jiných částí Evropy. Pokud bych měla mluvit konkrétně o sobě, byla jsem první z centrální/východní Evropy na postu prezidenta asociace a nebylo to jednoduché období, každopádně ale profesně to považuji za nejlepší, co mě mohlo v životě potkat.

Co plánujete do budoucna? Čeho byste v oboru ještě ráda dosáhla?

Cílů a plánů do budoucna mám řadu, jenom s tím časem je to trochu horší. V poslední době spatřuji velkou výzvu v edukačních a výzkumných projektech, které jsou koordinované a financované EU. To je směr, kterým bych se ráda vydala.

Anna Chrzová

Laureátkou Čestného ocenění za celoživotní dílo v ošetrovatelství se stala **Anna Chrzová**, odborný garant vzdělávání pro nelékařské zdravotnické pracovníky VFN v Praze a předsedkyně Sekce managementu ČAS.

Redakci Sestry jste byla oceněna za celoživotní věrnost profesi a odvedenou práci, kterou jste za 50 let ve zdravotnictví vykonala nejen pro pacienty, ale i pro sestry. Jak toto ocenění vnímáte?

Prožívám vděčnost a nesmírnou radost i velký ostych a pokoru. Uvědomuji si, jak jsem obklopena vynikajícími lidmi a jaké jsem měla štěstí, že jsem se při své práci setkala s docentkou Martou Staňkovou, jednou z prvních sester, která změnila české ošetrovatelství a byla i první oceněnou sestrou za celoživotní dílo v ošetrovatelství. Dalším pro mne významným člověkem byl profesor Vladimír Pacovský, zakladatel celoživotního vzdělávání sester a dovedl mne k přednáškové a publikační činnosti a řídicí práci v ošetrovatelství. Na klinice jsem se také setkala s akademikem Charvát, který nás všechny ovlivňoval v oblasti moderní komunikace s pacientem. Po jeho smrti visel na chodbě citát jedné z jeho myšlenek: „Nevím, zda mají biologické systémy ještě nějaký jiný smysl než zachování jedince a udržení druhu. U člověka to však určitě nestačí. Musí po sobě zanechat přinejmenším kus poctivé práce.“ A tím se stále řídím.

Jak se z vašeho pohledu změnila za posledních 50 let tvář ošetrovatelství?

Role sestry za tu dobu získala zcela novou tvář. V procesu výuky jsme se naučily sebedůvěře a kritickému smýšlení o své práci. Změna rozhodně není pouze ve vzdělávání, ale především v uvědomění si své samostatnosti. Sestry jsou bezesporu první skupinou, která skutečně pochopila, že pacient je jejich partnerem. Už dávno jen otrocky neplní ordinace, nebrousí jehly, nevypalují stříkačky a nemotají tampony, ale vystupují jako aktivní koordinátorky péče. Asi jediné, co je stále stejné, je jejich součinnost a loajalita k týmu.

Proč by měly být sestry na své povolání hrdé?

Protože je to krásné, rozmanité a „jisté“ povolání. Vždyť nikdo nestráví více času s pacienty než sestry. Na nich záleží, zda budou na pobyt

SESTRA ROKU 2010 PODĚKOVÁNÍ

Porota 2. kola soutěže Sestra roku 2010, ve které post předsedkyně přijala **PhDr. Jana Marečková, Ph.D.**, děkanka Fakulty zdravotnických věd Univerzity Palackého v Olomouci:

- **ing. Věra Husáková** – zástupce generálního partnera společnosti HARTMANN – RICO, a. s., marketingová manažerka
- **Bc. Martin Holub** – zástupce hlavního partnera společnosti 3M Česko spol. s r. o., manažer zdravotnických divizí
- **Mgr. Markéta Svobodová** – hlavní sestra Krajské zdravotní, a. s., Masarykova nemocnice v Ústí n. Labem
- **Mgr. Alena Šmídová** – vedoucí oddělení ošetrovatelství a dalších nelékařských povolání a uznávání kvalifikací, Ministerstvo zdravotnictví ČR
- **PhDr. Michaela Hofštetrová Knotková** – náměstek ředitele pro úsek regulace nelékařských povolání a výzkumu, NCO NZO Brno

- **Bc. Iva Kubátová, MSc.** – náměstek ředitele pro ošetrovatelskou péči, Pardubická krajská nemocnice, a. s., a předsedkyně Profesioní a odborové unie zdravotnických pracovníků
- **doc. MUDr. Svatopluk Býma, CSc.** – předseda Společnosti všeobecného lékařství České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně
- **MUDr. Milan Kubek** – prezident České lékařské komory
- **doc. MUDr. Jan Měšťák, CSc.** – přednosta Kliniky plastické chirurgie 1. LF UK a FN Na Bulovce v Praze
- **prof. PhDr. Jaro Křivohlavý, CSc.** – psycholog, Praha
- **prof. MUDr. Jan Janda, CSc.** – předseda České pediatrické společnosti při České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně
- **prof. MUDr. Jan Žaloudík, CSc.** – senátor Parlamentu ČR, člen výboru a předseda Sekce onkochirurgie České onkologické společnosti

Ceny finalistkám a vítěžkám dodaly společnosti:

- 3M Česko spol. s r. o. • Exim Tours • Grada Publishing, a. s.
- HARTMANN – RICO, a. s. • Mary Kay • Medicline
- Mladá fronta a. s. • ZEPTER INTERNATIONAL s. r. o., který se mimo jiné postaral o naličení finalistek
- Marevva • Sawex

Mediální partneři:

- Sestra • Český rozhlas • Pacientské listy
- Zdravotnické noviny • Postgraduální medicína
- Sedmička • Moje zdraví • Sociální služby

Odborná garance:

- MZ ČR

Záštita:

- Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97
- primátor hlavního města Prahy
- doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc.

vzpomínat s vděčností, či nikoli. Sestry pomáhají vytvářet vstřícné a vlídné prostředí. Dnes je povolání sestry vysoce kvalifikovanou prací. Sestra je svébytnou a nezastupitelnou členkou zdravotnických týmů. To je příležitost i výzva. Jedno ovšem zůstává stejné. Vstupujeme do intimních zákoutí těla i duše. Najít rovnováhu mezi laskavostí, důvěrností, empatií a na druhé straně profesionalitou, důstojností a nadhledem, ubránit se přitom zcyničtění a okoralosti srdce je úkol těžký, a kdo to dokáže, má právo být na sebe i své povolání hrdý.

Co sestram stále ještě chybí k „dokonalosti“ a kde jsou největší rezervy této profese?

Chybí nám stále kvalitní komunikace jak s pacientem, v týmu, tak s veřejností. Sestry udělaly veliký pokrok v prezentacích na odborných konferencích. Další oblastí jsou kompetence a je třeba dále zlepšovat znalosti a dovednosti v managementu, protože jak již říkala Florence Nightingale: „Ošetřovatelství je progresivní práce, ve které stát na místě znamená jít zpět.“

Na co by se sestry měly soustředit, aby si získaly stejnou míru uznání, kterého se dostává jejich kolegyňám na západ od nás?

Jsem přesvědčena, že kvalita práce našich sester se může rovnat s kteroukoli zahraniční sestrou. K tomuto přesvědčení mě vede i hodnocení zahraničních návštěv u nás ve VFN v Praze. Pořádáme konference a semináře, kde přednášejí sestry, které získaly zkušenosti v zahraničí. Je přínosné vyměnit si zkušenosti a porovnat styl práce, přístup k pacientům, financování atd. Úspěch našich sester nás přesvědčuje, že česká sestra je velice žádaná, kreativní a úspěšná.

Oceněno bylo vaše celoživotní dílo v ošetřovatelství, tímto však váš profesní příběh nekončí...

Ukončila jsem dvacetiletou etapu hlavní sestry VFN v Praze. Za svůj úspěch pokládám především skutečnost, že sestry se staly základem naší nemocnice, jsou schopné samy rozhodovat o způsobech péče o pacienta, samy plánovat, provádět i kontrolovat svoji práci. To nebylo možné, když se o nich mluvilo jako o pravé ruce lékaře, čekající na příkaz. Změnit zaběhnutá schémata bylo možné jen osvojením si organizačních doporučení „vědeckého řízení“. Profesní příběh pokračuje, budu předávat své zkušenosti. Mojí prioritou je plnění získaného projektu EU „Operační program Praha – Adaptabilita“ a další vzdělávání NLZP ve VFN v Praze. Hlavním cílem projektu je rozvíjet, rozšiřovat a zlepšovat systém dalšího profesního vzdělávání. Přispějí tak k posílení pozice VFN jako učící se organizace.

Přála bych všem, kteří si vybrali povolání sestry, aby jim závěr kariéry přinesl tolik uspokojení a zadostiučinění jako mně.

Ocenění Sestra mého srdce, o kterém rozhoduje svými hlasy široká veřejnost, letos získala Marie Čechová, vrchní sestra anesteziologicko-resuscitačního oddělení Nemocnice Znojmo.

V své kategorii jste sice nezmohla, ale získala jste si srdce široké veřejnosti a krásnou křišťálovou cenu. Co pro vás toto ocenění znamená.

Je to pro mne velká pocta, nesmírně si jí vážím, neboť je výsledkem uznání široké veřejnosti. Vnímám ji jako ocenění pro všechny sestřičky.

Ve zdravotnictví pracujete již 37 let. Neměla jste někdy chuť jej opustit a věnovat se jiné profesi? Neměla, naopak mě práce s lidmi stále více naplňuje.

Prodělala jste vážné onemocnění a nejenže jste nerezignovala, ale ještě jste začala pomáhat onkologicky nemocným. Ve Znojmě jste dokonce zřídila pobočku o. s. ARCUS, které nabízí pomocnou ruku nemocným a jejich rodinám. Co vám dodávalo sílu a bylo pro vás největší motivací?

Nerezignovala jsem, protože jsem kolem sebe měla mnoho odborně i lidsky úžasných lidí. Poděkování patří všem zdravotníkům MOÚ Brno, kteří se o mne starali, rodině, přátelům, spolupracovníkům, organizaci ARCUS – OC. Právě tato zkušenost mi dala motivaci i sílu udělat něco pro druhé. Cílem zřízení pobočky ARCUS – OC bylo rozšířit činnost onkologického sdružení v oblasti osvěty v prevenci onkologických onemocnění ve znojemském regionu. Moc bychom si přáli dosáhnout toho, aby lidé včas využívali připravené preventivní programy.

Marie Čechová

Jaké to je, když se zdravotník ocitne v roli pacienta? Nahlížíte na práci zdravotnického personálu a utrpení pacientů po této zkušenosti jinak?

V roli pacienta jsem měla jediné přání, být zdravá. A proto si práce zdravotníků vážím po uzdravení ještě více než před onemocněním, vždyť díky nim může spousta lidí žít, rozdávat radost, lásku, pomáhat.

V rámci své nemocnice působíte i v komisích pro ošetřovatelství a nozokomiální infekce. Co podle vašeho názoru nejvíce ovlivňuje kvalitu ošetřovatelské péče a zejména její subjektivní vnímání pacienty.

Domnívám se, že pacienti vnímají nejvíce individuální a lidský přístup k osobě samé, upravenost, čistotu a odborné znalosti, bez kterých by nebylo ošetřovatelství na současné úrovni.

Ester Kopecká, DiS., Filip Kůt Citores, DiS.

Karta života

s Petrem Šiškou

Unikátní produkt ZP MV ČR zdarma

KARTA, která vám může zachránit život

Mgr. Petr Šiška

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA MINISTERSTVA VNITRA ČR 211

Průkaz pojištěnce
Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky
Kodářská 1441/46, 100 10 Praha 10, Česká republika

www.zpmvcr.cz infolinka 844 211 211

Práce, před kterou smekám

XI. ročník předávání ocenění Sestra roku opět přilákal pozornost nejen sester, jichž se tato akce přímo dotýká, ale i mnoha jiných – lékaři počínaje a pacienti konče. Někteří hosté samozřejmě drželi palce „té své sestřičce“, ale všichni nakonec potvrdili, že by těch krásných cen mělo být daleko víc, pro všechny, které si to zaslouží.

„Rok od roku je tento slavnostní večer krásnější,“ usmívala se **Mgr. Dana Jurásková, Ph.D., MBA, předsedkyně České asociace sester a ředitelka Všeobecné fakultní nemocnice v Praze**, když odcházela ze sálu pražského Žofína, kde byla ve velmi slavnostní a srdečné atmosféře ocenění Sestra roku 2010 již předána. „Prospěla mu výměna moderátorů a program byl zejména o sestřích, což je moc dobře. Důstojnost celému večeru dodala přítomnost pana ministra a pana primátora,“ dodala.

Nastavit správný stav věcí

„Velmi si těžké a obětavé práce sester vážím,“ zdůraznila Dana Jurásková a na svátečním večeru, který byl věnován skutečně výhradně jim, popřála „zejména hodně zdraví a vnitřní síly, aby u své práce setrvaly, abychom se mohly příští rok zase třeba na Sestře roku vidět“. A co by podle ní pomohlo sestrám jejich současnou situaci, která se nikterak neodlišuje od ostatního dění, řešit? „Možností je celá řada,“ odpověděla na otázku s úsměvem. „Kdybych ale začala hodně zešířila, jistě by pomohlo, kdyby se naši občané starali o své zdraví a spolupracovali při svém uzdravení. To by určitě pomohlo

všem zdravotníkům v jejich práci a zvýšila by se jistě i úspěšnost léčby.“

Prof. MUDr. Jan Žaloudík, CSc., senátor Parlamentu ČR, člen výboru a předseda Sekce onkologické České onkologické společnosti se předávání ocenění Sestra roku v minulých letech účastnil jako divák, letos poprvé zasedl v porotě. Samozřejmě i on potvrdil, že to není role jednoduchá, nicméně ji prý přijal především proto, že samotné oceňování považuje za „velmi užiti-

prof. MUDr. Jan Žaloudík, CSc.

tečnou akci“, protože na sestřičkách podle něj do značné míry stojí zdravotnictví.

„Nejde jen o oceněné jednotlivce,“ řekl prof. Žaloudík, „ale o to, abychom se o strukturu péče – klinické i sociální nebo výzkumné – více bavili. Z tohoto pohledu myslím, že je to velmi rozumná a dobře zaměřená akce.“ I ve světě uznávaný onkolog pracoval ve zdravotnictví třicet let, nyní je senátorem a své znalosti a zkušenosti pochopitelně zúročuje i ve svém novém působení. Pomoci zlepšit současnou situaci sester lze podle něj pouze tak, že se pomůže celému zdravotnictví. „Já, podobně jako pan ministr, nemám rád slovo reforma, protože už se vyprázdnilo,“ zdůraznil, „mám ra-

MUDr. Leoš Heger, CSc.

ději děláni pořádku, protože přece nemůžeme reformovat něco, co formu nemá. Sestrám pomůžeme, když nastavíme správný stav věcí, přičemž nejde zdaleka jen o mzdové prostředky, ale i o vzdělávání a podmínky k životu jako takové.“

Udržet si profesní a etický náboj

Program večera doprovázející předávání ocenění Sestra roku 2010 probíhal hladce, jen jednou se hladina „zčeřila“. Stalo se tak ve chvíli, kdy se neočekávaně otevřely dveře a jimi do salonku pražského Žofína vstoupil mezi nominované sestry i vzácné hosty neplánovaně, a proto pro všechny nečekaně **exprezident Václav Havel**, který se svou manželkou Dagmar každoročně akcí prostřednictvím Nadace VIZE 97 zaštiťuje. „Nejsem tu pokaždé,“ usmál se, „ale když to jde, rád přijdu. Často bývám v jejich rukách,“ dodal a ochotně se s nominovanými sestrami nechal vyfotografovat.

Ani pro ministra zdravotnictví **doc. MUDr. Leoše Hegera, CSc.**, nebylo udělování a předávání ocenění Sestra roku ničím novým – účastnil se v minulosti tohoto galavečera, když si jedná z „jeho“ sester z královéhradecké nemocnice tuto poctu odnášela. Velmi si toho prý tenkrát považoval, protože „běžné ocenění jejich práce není nijak grandiózní“ a alespoň je jim veřejně poděkováno. „Podle mě to, že velká část sester pracuje v třísměnném provozu, je stále velmi nedoceněná, protože to člověka strašně devastuje a psychická i fyzická zátěž, kte-

Mgr. Dana Jurásková, Ph.D., MBA

Václav Havel

Helena Vondráčková

rou sestry prakticky permanentně mají, se tím ještě násobí," řekl doc. Heger, který i ve chvílích, kdy se ostatní bavili, byl neustále oslovován těmi, kteří za ním přišli s problémy provádějící dnešní zdravotnictví. V čem jako ministr spatřuje možnost pomoci sestrám v jejich současné nelehké situaci? „Myslím, že to je hlavně otázka dostatečného počtu personálu, protože v posledních letech tento problém nespočíval pouze v platech, jako v onom přetížení a častém střídání a výpadcích, protože množství personálu v podstatě nemá rezervy a jakmile někdo onemocní nebo se stane něco mimořádného, musejí sestry sloužit přesčas. Mají toho hodně.“ A co sestrám přeje? „Popřál bych jim, aby jim ten profesní a etický náboj, který v sobě nesou, zůstal a aby se těmi vzbouřenými poměry ve zdravotnictví, které se už dvacet let nedaří uklidnit, nedaly odradit a vydržely. Sestry v nemocnici vytvářejí atmosféru, takže je potřeba, aby byly v pohodě.“

Pevné nervy, hodně sil a trpělivost

K dámám, které bylo možno sledovat, jak se sestrami hovoří i jak jim posléze gratulují, patřily i zpěvačka **Helena Vondráčková** a moderátorka a modelka **Iva Kubelková**, která večer spolu s Janem Čenským z pódia provázela. Obě se sice shodly na tom, že nejsou ve zdravotnických zařízeních právě častými hosty, ale své zkušenosti mají. „Ne že bych byla někdy vážněji nemocná, ale samozřejmě, že jsem už mnohdy v životě pomoc lékařů a sester využila,“ připustila stále půvabná Helena Vondráčková a dodala: „Zvlášť teď před jarem to bývá trochu problém, i když – zaplaťpánbůh – jsem docela imunní a navíc se snažím dodržovat prevenci, aby se mi něco nestalo.“ I tak ale o práci sester „leccos ví“, především z doby, kdy měla vážně nemocnou

maminku, která prodělala dvě operace srdce. „Byly to těžké chvíle a jsem všem velmi vděčná, nejen za maminku, ale za všechny nemocné, protože to jsou andělé strážní, kteří všechnu tu práci kolem musí zvládat. Vzdávám sestrám velký dík a hold a velké uznání. Jejich práce je skutečně svým způsobem posláním. Přeji jim hodně sil a pevných nervů, aby v sobě měly hodně lásky k tomu, co dělají, a aby pořád byly naší oporou, aby vydržely. A hlavně hodně zdraví, protože když ony budou nemocné, my budeme o to víc,“ vzkázala všem sestrám Helena Vondráčková.

Modelka a moderátorka Iva Kubelková má nyní období, kdy ostatní starosti zpravidla překryje

péče o malé děti. „K dětem klasické dětské nemoci patří, takže pokud nějakou dobu trávím ve zdravotnickém zařízení, tak poslední dobou hlavně s nimi. A znáte to – především u dětí je velmi důležitý přístup, prvotní způsob komunikace, který je polovinou veškerého úspěchu, uvolnění dětí v ordinaci,“ svěčila se a neopomněla připomenout, že mají „vynikající lékařku i sestřičku, které jsou opravdu milé“. A co přeje Iva Kubelková sestrám k jejich neoficiálnímu svátku – předávání ocenění Sestra roku? „Hlavně jim přeji pevné nervy a hodně sil a trpělivosti. Sama jsem se sestřičkami přišla dostyku snad jen v souvislosti se dvěma porody, ale častěji to bylo spíše v souvislosti s péčí o něko-

Summit EU a USA, Praha 2009

Mezinárodní astronautický kongres 2010, Praha 2010

Summit Nato, Slovensko 2010

Sestra roku 2009, Praha 2010

12. narozeniny časopisu EURO, Praha 2010

Dny Microsoftu 2010, Praha 2010

Svět konferenční techniky

Pronájem, montáž a provoz profesionální techniky pro Váš kongres, tiskovou konferenci, prezentaci, zasedání, školení, sportovní či kulturní akci.

PROMOPRO, spol. s r.o.
 Tel.: +420 283 891 660-1
 Fax: +420 283 892 757
 provoz@promopro.cz
 www.promopro.cz

ho jiného. A opravdu někdy mívám pocit, že to jsou nadlidské bytosti a že musí být úplně ideální. Nesmí na sebe nechat působit všechny ty starosti a bolesti, které lidé mají, a naopak musí být každému vždy nápomocny. A navíc ještě musí žít svůj život, který není – jako život každého z nás – úplně jednoduchý. Je to práce, před kterou opravdu smekám.“

Nepoznat syndrom vyhoření

MUDr. Milan Kubek, prezident České lékařské komory, je pravidelným hostem večerů setkání sester a vyhlašování Sestry roku a letos také zasedl v porotě. Sestrám popřál, aby je práce bavila a aby se konečně dočkaly jejího lepšího ohodnocení. Ale ani slavnostní nálada večera neodehnala myšlenky na současnou situaci ve zdravotnictví. Myslí lékaři také na to, jak pomoci sestrám při plnění jejich náročné práce? „Určitě ano,“ přikývl MUDr. Kubek bez rozmýšlení. „Jednou z důležitých kapitol memoranda, které se nám podařilo uzavřít s vládou, je závazek vlády, že se v příštím roce budou

MUDr. Milan Kubek

doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc.

Iva Kubelková

zvyšovat platy všech zdravotníků, tedy pochopitelně i sester. Takže na sestřičky určitě myslíme a chtěl bych poděkovat té části sester a Odborovému svazu zdravotní a sociální péče ČR za to, že pochopily, že v té kritické chvíli bylo třeba stabilizovat lékaře, aby ani sestry nepřišly o práci.“

Doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc., primátor hlavního města Prahy a přednosta gynekologicko-porodnické kliniky 3. LF UK a FNKV, přiznává, že si sestry vždy pečlivě vybíral. Podle čeho? „Možná překvapivě si jako muž nevybírám sestry čerstvě vyšlé ze školy, ty беру na kliniku, ale k sobě do ordinace většinou volím sestru zkušenější nebo starší, protože komunikace s pacientem, v našem případě s pacientkou, se skutečně odvíjí od toho, jak je sestra kvalitní nejen po stránce odborné, ale i svou lidskou zkušeností. Pro mne je prvním rozhodujícím momentem pohovor a zjištění, jak umí reagovat na životní situace.“

Doc. Svoboda za dobu svého působení ve zdravotnictví samozřejmě poznal mnoho ko-

legů a kolegyní a zdá se, že na některé vzpomíná i rád. „Je to třeba sestra Věra, se kterou jsem prožil na ambulanci celý život, je to moje stávající vrchní Zdena Šimonová, kterou znám od dětských sukének, od chvíle, kdy přišla ze školy jako čerstvá porodní bába a přes staniční došla až k vrchní sestře. Je řada sester, na které rád vzpomínám. Treba i z mého prvního pracoviště, z příbramské nemocnice, kdy jsem přišel do úplně nového světa a sestry byly jako maminky starající se o toho mladého doktora. Jsou to všechny krásné vzpomínky.“ A také doc. Svobody jsme se zeptali, co by sestrám popřál. Prý jen jediné: „Aby skutečně mohly své povolání dělat v kvalitě a rozsahu, jaké odpovídají jejich vzdělání. Velmi těžce nesu to, že sestry nevykonávají odpovídající rozsah činností, ať už mají vyšší gradus bakalářek, nebo magister. A přál bych jim, aby je jejich povolání na každém postu bavilo, aby je to, čemu se říká syndrom vyhoření, nikdy nepotkalo.“

Mgr. Dana Frantállová

Generální partner:

Hlavní partner:

Partneri:

Příloha časopisu Sestra

REDAKCE

šéfredaktorka – Mgr. Martina Peláková
Ester Kopecká, DiS. (redaktorka),
Filip Kůt, DiS. (redaktor)

externí spolupracovníci

Bc. Jana Bednářová, Mgr. Olga Bičáková,
Mgr. Marcela Kolínková, JUDr. Vratislav Tomek

redakční rada

předsedkyně redakční rady – Mgr. Jana Nováková,
Mgr. Zuzana Bittnerová, doc. PhDr. Mária Boledoví-
čová, PhDr. Ivana Kohoutová, Eva Kvasnicová,
Mgr. Jana Jelenková, Ing. Iva Merhautová, Mgr. Jana
Mikulová, Ivana Königsmarková, Jaroslava
Mrázková, Bc. Nina Müllerová, Bc. Marie Pavlíková,
doc. PaedDr. Mgr. Dagmar Pavlová, CSc., Mgr. Vendula
Pírková, PhDr. Radomíra Pokojová

korektorky

Jiřina Hanzlová, Marcela Vencurová,
Jindřiška Bláhová, Pavla Vašíčková,
Adéla Lapáčková, Eva Škamlová

Art Director – Petr Honzátko

grafická úprava – Karolína Hejrá

INZERCE

Group Manager – Lenka Mihulková
tel. 225 276 427, e-mail: mihulkova@mfc.cz
Jiřina Holá (personální inzertce)
tel. 225 276 393, e-mail: holla@mfc.cz
Marcela Horáková (Sales VIP Manager)
mobil 724 900 382, e-mail: horakova@mfc.cz
Marcel Klaunder (Junior Manager)
tel. 225 276 367, e-mail: klaunder@mfc.cz
Hana Pažoutová (Traffic Manager)
tel. 225 276 394, e-mail: pazoutova@mfc.cz

mff

MLADÁ FRONTA

generální ředitel

David Hurta

ředitel divize MS kreativní ředitel

Michael Dědeček René Decastello

VÝROBA

retušeři: Michal Žák (vedoucí), Daniel Procházka,

Milan Kubička, Libor Horyna, Lenka Horáková

technické zpracování: Pavel Měchura

MARKETING

Hana Holková (ředitelka marketingu)

Hana Matejčková (Brand Manager)

Ondřej Hynek (produkcí)

DISTRIBUCE

Sona Štarhová (vedoucí distribuce)

Martina Židlická (distribuční zpracování dat)

Zuzana Hrušková (manager předplatného)

Vydává **Mladá fronta a. s.**

www.mfc.cz, IČ: 49240315

Adresa redakce

Sestra, Mezi Vodami 1952/9 143 00 Praha 4,

tel. 225 276 355, 225 276 358, 225 276 413

sekretariát: 225 276 111, fax 225 276 333

e-mail: pelikanova@mfc.cz, kopecka@mfc.cz,

kut@mfc.cz

www.sestra.cz, www.sestraroku.cz

Předplatné pro ČR a SR

Postservis, předplatné, Poděbradská 39,

190 00 Praha 9

tel. 800 300 302, fax 284 011 847,

e-mail: mffprst@cpst.cz

www.periodik.cz

Distribuce

V ČR společností holdingu PNS, a. s.

Cena ročního předplatného je

600 Kč/25,5 €/770 Sk.

Objednávky do zahraničí:

Mediaservis, s. r. o.,

odd. vývozu tisku,

Sazešská 12, 225 62 Praha 10, tel. 271 199 255,

fax 271 199 902.

Smluvní vztah mezi vydavatelem a předplatitelem

se řídí všeobecnými obchodními podmínkami

pro předplatitele.

Předplatné se automaticky prodlužuje.

Tisk Europrint

Foto Michal Jeníček, Václav Mudra a Honza Mudra

Číslo vychází

16. 3. 2011

Atmosféru vytvářejí právě sestřičky

Po vyhlášení výsledků soutěže hrála k poslechu a tanci kapela Hamleti. Jejím členy jsou Aleš Háma, Dalibor Gondík, Jakub Wehrenberg a Hardy Marzuki. Jména známých bavičů byla předzvěstí uvolněného večera.

Označujete se jako „nezapomenutelné hebrecké vokálně-instrumentální kvarteto“ nebo také jako „jedna z nejlepších kapel, která vás bude bavit“. Můžete kapelu a její jednotlivé členy blíže představit?

Aleš Háma: S Daliborem a Jakubem jsme se seznámili na konzervatoři. Dalibor byl sice o tři roky výš, ale k nám do ročníku chodila jeho sestra Adéla, se kterou mají velice blízký vztah. A tak jsme se začali všichni vídat. Navíc Gondíkoví jsou ze Sokolova a já jsem z Karlových Varů, takže i v tomto směru k sobě máme blízko. Naše kamarádství pomalu přerostlo v hudbu. Po představení jsme často hrávali na kytary, basu, bubny... Já jsem po škole odjel na rok a půl do San Franciska a po mém návratu už kluci hrávali s Hardym, který v té době dělal zvukaře a hudebního režiséra v divadle ABC. Letos je to úplně přesně 15 let, co spolu hrajeme.

Dalibor Gondík: Původní sestava vznikla již v roce 1988 na vojně.

Proč právě název Hamleti?

Aleš Háma: Název Hamleti přišel sám od sebe, protože jsme všichni vystudovaní herci.

Dalibor Gondík: Je to takový jednoznačný fórek. Jak jinak se můžeme jmenovat, když jsme sami herci.

Z ochutnávky vašeho repertoáru je vidět, že se nebojíte pustit do žádného žánru... Jak nově zařazované písně vybíráte? Kdo rozhoduje, kde budete hrát, co budete hrát?

Dalibor Gondík: Vzhledem k tomu, že naše kapela je kapelou bez ambicí a kapelou naprostého chaosu a nemožnosti zkoušet a něco vymyslet, tak...

Aleš Háma: Já si dovolím jen vsuvku. Za těch patnáct let jsme měli dvě zkoušky.

Dalibor Gondík: Jo, ale jenom proto, že jsme hráli v Lucerně a studem bychom nemohli projít dveřmi do sálu... Nikdo nic nevymýšlí, nikdo nic nevybírám, je to čistě jenom radost. Ze začátku jsme hrávali jen country písničky. Při vystoupení se stávalo, že někdo ze sálu na nás zakřičel své přání na písničku. Takže my jsme se ji nějak polonučili při vystoupení, někdo pak sehnal text a do příště jsme si to nějak zapamatovali.

Hráli jste pro sál plný zdravotníků, máte osobní zkušenost se zdravotnictvím a sestrami?

Dalibor Gondík: Zkušenosti mám jen ty nejlepší. V nemocnici jsem ležel asi dvakrát nebo třikrát. Jediné, co si pamatuji, jsou samozřejmě sestřičky. Právě ony se o mě staraly v předoperačním období, kdy má člověk většinou napnuté nervy. Sestřičky se pořád chodily ptát, jestli jsem už byl na záchodě, jestli už mi zabraly ty prášky na vyčištění a tak, a já jim říkal: „Nezabraly, nebyl jsem tam...“ A ještě si pamatuji, že když mě vezli na sál, myslím se žlučníkem, tak jeden zdravotnický pracovník, tuším, že to byl chlap, říkal: „Tak to je ta amputace levé nohy?“ Já jsem si v tu chvíli myslel, že radši umřu, ale ostatní měli záchvat smíchu, protože jsem úplně zezelenal...

Když zvážíte, kolik je v ČR sester, je poměrně velká pravděpodobnost, že někdo z vás třeba chodil se sestřičkou...

Dalibor Gondík: Já jsem chodil s Maruškou z vojenské nemocnice. Už je to hrozně dávno, ale bylo to výborné.

Aleš Háma: Já jsem s jednou sestřičkou chodit chtěl, ale v té době jsem už byl ženatý, takže jsem s ní chodit nemohl a nemohl jsem se s ní ani vídat :-)

Zaregistrovali jste akci lékařů „Děkujeme, odcházíme“, která zahýbala společností?

Aleš Háma: Samozřejmě jsme ji zaregistrovali. Právě sestřičky dělají nemocnici nemocnicí, bez ohledu na to, že jsou tam sebelepší odborníci lékaři. To, jak se v nemocnici cítíte a jak vám je, opravdu závisí hlavně na sestřičkách. Mně ta akce přišla hrozně nefér právě vůči sestrám, protože lékaři kopali jen sami za sebe.

Dalibor Gondík: Podle mého názoru se ta akce ukázala jako přehnaná v momentě, kdy Vinohradská nemocnice odmítla vzít pana Engela zpět na jeho původní místo a doktoři vyhrožovali, že kvůli tomu budou stávkovat zase. Nicméně pana Engela zpátky do Vinohradské nemocnice nevzali, a i tak se celá akce uklidnila. Ale v tuhle chvíli jsem si říkal: „Dobry, ale kluci, teď už jste fakt přefápli.“ To už je skutečně moc. Přece když dám výpověď, musím počítat s tím, že zaměstnavatel nebude souhlasit s tím, abych ji stáhnul. V každém případě ale souhlasím s tím, co říkal Aleš o sestřičkách, že atmosféru nemocnice dělají právě sestřičky.

Máte nějaké závěrečné poselství sestrám?

Aleš Háma: My vystupujeme na této akci tuším potřetí a pokaždé tu hrajeme moc rádi, je tu moc dobrá atmosféra. A takto je to i v nemocnici, sestřičky dělají tu dobrou atmosféru. A tak by to mělo být. Doufám, že až budu ležet na té urologii, bude to stejné... :-)

Mgr. Martina Pelikánová, Ester Kopecká, DiS.

Chci být skvělou ředitelkou nemocnice, proto studuji na BIVŠ.

BANKOVNÍ INSTITUT VYSOKÁ ŠKOLA

Studujte u nás obor
**EKONOMIKA
A MANAGEMENT
ZDRAVOTNÍCH
A SOCIÁLNÍCH
SLUŽEB**

Bc. Ing. MBA i při zaměstnání.

kurzy infolinka: 251 114 555,
cív e-mail: info@bivs.cz
www.bivs.cz